

РЕШЕНИЕ

№ 1778

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

като разгледа докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110214627 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. чл. 189, ал. 8 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от А. Х. срещу електронен фиш /ЕФ/ серия К № 8005991, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. (сто лева).

В жалбата се излагат доводи в посока на твърдението, че издаденият електронен фиш е незаконосъобразен и неправилен, поради противоречие с материалния закон, както и че е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят моли съда да отмени издадения електронен фиш.

В съдебно заседание същият, редовно призован, не се явява. Представява се от процесуален представител, който поддържа жалбата, с искане за отмяна на ЕФ. Претендират се разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, не се явява и процесуален представител. Привеждат писмено аргументи в посока потвърждаване на издадения електронен фиш като законосъобразен. Иска

заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след анализ на събраните по делото доказателства, приема за установено от **фактическа страна** следното:

На 21.07.2023 г. в 20:18 часа в гр. София по бул. „Д.“ до бл.10, с посока на движение от бул. „С.“ към ул. „З.“, при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, била засечена скоростта на движение на моторно превозно средство – лек автомобил „М.“, с рег. № ....., собственост на жалбоподателя. Отчетената скорост на движение била 79 км./ч., при грешка в измерване на скоростта от 3 км./ч., при разрешена такава – 50 км./ч. Било констатирано превишаване на разрешената скорост с 29 км./ч. Техническото средство, с което е установено движението с превишена скорост, е видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникация /RS/ тип: „CORDON M2“ с ф.№ MD 1195.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш за налагане на глоба в размер на 100 лв. на жалбоподателя, в качеството му на собственик на посочения автомобил за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: електронен фиш за налагане на глоба серия К № 8005991; справка от Български институт по метрология, ведно с протокол за проверка; извадка от регистъра на одобрените типове средства за измерване; снимков материал; справка за регистрация на МПС; ежедневна форма за отчет, копие от проект за организация на движението по бул. „Д.“ в района на бл.10, писмо дирекция „Миграция“-МВР от 01.04.2024 г., заповеди за компетентност, както и от останалите материали по делото. Съдът кредитира посочените доказателства, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват релевантната обстановка.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Жалбата е подадена в законоустановения в чл. 189, ал. 8 от ЗДвП срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради

следните съображения:

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН електронният фиш е „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. Необходимо е да се уточни, че електронният фиш представлява един своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, който е приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и към наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие, с оглед фикцията, уредена в чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване (включително срокове) на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН. В тази връзка и предвид Тълкувателно решение № 1/2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, настоящият съдебен състав намира, че разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН не намира приложение и не следва да се прилага по аналогия при липса на изрична разпоредба, поради което възражението на жалбоподателя за изтекла давност е неоснователно. ЗАНН може да бъде приложен единствено по отношение на неуредени в ЗДвП случаи. Следователно изискванията за форма, съдържание, реквизити и редът за издаване на АУАН и НП, са неприложими по отношение на електронния фиш. Реквизитите на електронни фиш са изчерпателно уредени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП – териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Същевременно в изр. 3 на същата разпоредба се предвижда, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Процесният електронен фиш съдържа всички изброени реквизити и съответства на утвърдения със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи, образец.

Съдът не цени наведените доводи с жалбата. Видно от приложената към материалите на делото снимка към ЕФ, измерената скорост на движение на автомобила на жалбоподателя е била 82 км./ч., в който случай допустимата

грешка при измерването е +/- 3 %, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 79 км./ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. "толеранс", като инкриминираната скорост е намалена на 79 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 29 км./ч., което обстоятелство е в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран – за това, че по инкриминираното време и на инкриминираното място е превишил допустимата скорост от 50 км./час за населено място, изводимо и от копие от проект за организация на движението по бул.“Д.“ в района на бл.10.

На следващо място, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС издаването на електронен фиш е строго ограничено и е възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства, със съответните обозначения за съществуването им (чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7 от ЗДвП), които работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответния контролен орган. Видно от мотивите на тълкувателното решение, водещото в случая е необходимостта от наличието на правила, които да бъдат достатъчно ясни и подробни, за да дадат на гражданите съответно указание за условията и обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ползват и мобилни технически средства. Редакцията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП към момента на установяване на нарушението гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП се регламентира, че "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. На основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП министърът на вътрешните работи е издал Наредба № 8121з-532 от

12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, с която се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата се прави разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Анализът на всички посочените нормативни разпоредби налага извода, че към датата на нарушението, отразена в процесния електронен фиш, нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само чрез използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. В случая нарушението е установено от видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникация /RS/ тип: „, CORDON M2“ с ф.№ MD 1195. Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП за това, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество. Същата е разположена на пътното платно, като това обстоятелство е удостоверено по предвидения от закона ред, със съответната фотоснимка. Към датата на извършване на нарушението е отпаднало изискването на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП. От доказателствата по делото се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверено с изисканите от съда и приобщени към материалите на делото протокол на Български институт по метеорология, преглед на вписан тип средство за измерване, касаещо АТСС, ведно с Решение за одобрение на типа

на уреда за измерване.

Предвид изтъкнат довод касателно имената на жалбоподателя за това, че в действителност те са А. Х., не А. Х., този по отношение на документите за пребиваване в страната на същия, съдът намира за необходимо да отбележи следното:

На първо място, видно от отразеното писмено в писмо дирекция „Миграция“ -МВР от 01.04.2024 г., от същата дирекция на лицето /с личен номер ...../, гражданин на Н., нееднократно са били издавани удостоверения за продължително пребиваване на гражданин на ЕС в Р България, последно: по негово заявление от 12.09.2023 г., със срок до 12.09.2028 г. На следващо място, от същото писмо се чете изписване на имената на жалбоподателя, както следва: Н. А./ Х. А.. В транскрипция на български език, Х. А. съответства на Н. А.. Отделно от това, съгласно възприетата хронология в подредбата на имената в българския език, собственото име предшества фамилията, както и се чете в процесния ЕФ / А. Х./; въпреки, във връзка с това липсва спор по делото.

Във връзка с изнесеното по-горе, за съда не остават съмнения, относно субекта на административното нарушение, а доводите на жалбоподателя в тази посока се прецениха като несъстоятелни и без основание.

В заключение, по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява извършването на нарушението, затова съдът не цени наведените доводи в обратна посока. По делото е приложена справка за регистрация на МПС - лек автомобил - съгласно която жалбоподателят е собственик на същия. Издаденият по отношение на собственик на МПС, при управлението на което е осъществено нарушението, електронен фиш подлежи на анулиране, когато се установи конкретното физическо лице, фактически водач на същото, към датата и на мястото на нарушението. В случая такива данни не са посочени по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Ето защо съдът приема, че негов адресат е жалбоподателят, в качеството му на собственик на превозното средство.

Правилно и законосъобразно е приложена и санкционната разпоредба.

С оглед на изложеното съдът счита, че атакуваният електронен фиш е издаден при спазване разпоредбите на закона и като такъв следва да бъде потвърден.

При този изход на спора, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на въззиваемата страна, по което съдът има задължението да се произнесе, се явява основателно. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от

ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ (разпоредбата на чл.37 от ЗПП препраща към Наредба за заплащането на правната помощ от 01.01.2006г.). Разпоредбата на чл.27е от Наредбата предвижда възнаграждение за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Настоящият състав счита, че делото не се характеризира с особена фактическа и правна сложност, също така взе предвид и броя на проведените заседания, поради което определя на въззиваемата страна (ЦУ на НАП- гр. София) да бъде изплатена сумата от 80 лв., представляващи направени разноски за юрисконсултско възнаграждение. По тези съображения и доколкото ЕФ следва да бъде потвърден, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение трябва да бъде оставено без уважение, то е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, Софийски районен съд.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 8005991, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. (сто лева).

НЕ УВАЖАВА искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА жалбоподателя А. Х. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ парична сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение за осъществяването на процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК пред Административния съд – София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

